

Carl Michael Bellman Salm nr. 30

ÖFWER E VANGELIUM PÅ FÖRSTASÖNDAGENI FASTAN. MATH. 4 CAP. 1 V ERS.

Musik Henrik Bøggild

Mit un-der Af-grunds storm, wid bäf-wan, blix och jäm-mer U - pro-risk,

främst i-bland de swar-ta an-dars tal, Ut - ur en swaf-wel-flod som ti-den

al - drig däm-mer, Sjelf mörk-sens Fur - ste syns med gniss-lan, we och qwal —

Sit huf-wud re-sa up, för-följd af straff och plå-ga, I fjät-trar och i band, at ut i

ök - nen tå - ga, Til djerf - wa - o - lycks-wal. Til djerf-wa o - lycks - wal.

2) De wilda djurens skrän fördubblar nattens fasa
Och öknens kala berg förmörka dagens rand,
Wid stjernans bleka fläkt de wreda stormar rasa
Och wattnet sprutar ut sin hwita fragg mot strand;
Den glada flock i skyn, sin kosa tyst förändrar,
När kringom denna rymd Naturens Herre wandrar,
Och för sin almagts hand.

4) Liksom et Lejon stolt, så listig som en Tiger,
Som ulfwen wild och grym emot det spåka Lam,
Likså nu lögnens far med lömska fjät han stiger,
Och i förmättna tal sin fråga ställer fram.
Han bringa wil til synd, och all sin lydnad jäfwar,
Et Majestät som gör, at mörksens rike bäfwar
Och werldar bli et dam.

3) I fyratio dygn beklämd til själ och sinne,
Kringswäfwär här en hamn i enslighet och nöd,
Han som sjelf axet skapt och kornets must därinne,
Som sjelf femtusen män bespisat med fem bröd,
Som wattnets salta skum i winets söttma byter;
Tänk! at så helig mund alt, intil brödet, tryter,
Och lifwets understöd.

5) Gäck mörka anda bort ned i din rök och flamma,
Stäng til din afgrunds port för herlighetens dag,
Wet den du fresta tänkt, til knäfall, wet densama,
Ar Herren och din Gud som skipat dig sin lag.
Men Du, Du Jordens barn! fly ur din synda-dimma,
Du frestar än i dag, hwart ögnablick, hwar timma,
Din Gud och hans behag.